

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-102-08

Druk nr 829
Warszawa, 17 lipca 2008 r.

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie imienia i nazwiska.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji.

(-) Donald Tusk

U S T A W A

z dnia

o zmianie imienia i nazwiska¹⁾

Art. 1. Ustawa określa zasady zmiany imienia lub nazwiska na inne imię lub nazwisko oraz właściwość organów administracji publicznej i tryb postępowania w sprawach zmiany imienia lub nazwiska.

Art. 2. Ustawę stosuje się do:

- 1) obywateli polskich;
- 2) cudzoziemców nieposiadających obywatelstwa żadnego państwa, jeżeli posiadają w Rzeczypospolitej Polskiej miejsce pobytu stałego;
- 3) cudzoziemców, którzy uzyskali w Rzeczypospolitej Polskiej status uchodźcy, z zastrzeżeniem art. 4 ust. 2.

Art. 3. W rozumieniu ustawy:

- 1) zmiana imienia oznacza zmianę na inne imię lub zmianę pisowni imienia;
- 2) zmiana nazwiska oznacza zmianę na inne nazwisko, zmianę pisowni nazwiska lub zmianę nazwiska ze względu na formę właściwą dla rodzaju żeńskiego lub męskiego;
- 3) członkiem rodziny jest małżonek i wstępny osoby ubiegającej się o zmianę imienia lub nazwiska.

Art. 4. 1. Zmiany imienia lub nazwiska można dokonać wyłącznie z ważnych powodów, w szczególności gdy dotyczą zmiany:

- 1) imienia lub nazwiska ośmieszającego albo nieliczącego z godnością człowieka;
- 2) na imię lub nazwisko używane albo które zostało bezprawnie zmienione;
- 3) na imię lub nazwisko noszone zgodnie z przepisami prawa państwa, którego obywatelstwo również się posiada.

2. Zmiany imienia lub nazwiska cudzoziemca, który uzyskał w Rzeczypospolitej Polskiej status uchodźcy, można dokonać wyłącznie ze szczególnie ważnych powodów związanych z zagrożeniem jego prawa do życia, zdrowia, wolności lub bezpieczeństwa osobistego.

Art. 5. Zmiany nazwiska nie dokonuje się w przypadku ubiegania się o zmianę na nazwisko historyczne, wstawione w dziedzinie kultury, nauki, działalności politycznej, społecznej albo wojskowej, chyba że osoba ubiegająca się o zmianę nazwiska posiada członków rodziny o tym nazwisku.

Art. 6. 1. Po zmianie nazwiska, z zastrzeżeniem art. 4 ust. 1 pkt 3, nazwisko nie może składać się z więcej niż dwóch członów.

2. Po zmianie imienia można mieć najwyżej dwa imiona.

Art. 7. 1. Zmiana nazwiska może dotyczyć nazwiska noszonego aktualnie lub nazwiska rodowego.

2. Zmiana nazwiska noszonego po zawarciu małżeństwa, gdy jest ono tożsame z nazwiskiem rodowym, rozciąga się na nazwisko rodowe wyłącznie na wyraźne żądanie osoby ubiegającej się o zmianę nazwiska.

Art. 8. 1. Zmiana nazwiska obojga rodziców rozciąga się na małoletnie dzieci i na dzieci, które zrodzą się z tego małżeństwa.

2. Zmiana nazwiska jednego z rodziców rozciąga się na małoletnie dzieci pod warunkiem, że drugi z rodziców wyraził na to zgodę, chyba że nie ma on pełnej zdolności do czynności prawnych, nie żyje lub nie jest znany albo jest pozbawiony władzy rodzicielskiej. Jeżeli w chwili zmiany

nazwiska dziecko ukończyło już 13 lat, do zmiany nazwiska dziecka jest potrzebne także wyrażenie zgody przez dziecko.

3. W przypadku braku porozumienia między rodzicami dziecka, każde z nich może zwrócić się do sądu opiekuńczego o wyrażenie zgody na zmianę nazwiska dziecka.

4. Zgoda dziecka oraz drugiego z rodziców na zmianę nazwiska dziecka powinna zostać wyrażona osobiście przed organami, o których mowa w art. 13, lub w formie pisemnej z podpisem notarialnie poświadczonym.

Art. 9. 1. Zmiana imienia lub nazwiska następuje na pisemny wniosek osoby ubiegającej się o zmianę, zwanej dalej „wnioskodawcą”.

2. Zmiana imienia lub nazwiska małoletniego dziecka następuje na pisemny wniosek przedstawiciela ustawowego dziecka. Przepisy art. 8 ust. 2-4 stosuje się odpowiednio.

Art. 10. 1. Wniosek o zmianę imienia lub nazwiska składa się osobiście do organu, o którym mowa w art. 12.

2. Osoby zamieszkałe za granicą wniosek o zmianę nazwiska mogą złożyć za pośrednictwem konsula Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Dopuszcza się złożenie wniosku o zmianę nazwiska bez zachowania wymogów określonych w ust. 1 i 2 pod warunkiem dokonania tej czynności w formie pisemnej z podpisem notarialnie poświadczonym.

Art. 11. 1. Wniosek o zmianę imienia lub nazwiska zawiera:

- 1) dane osoby, której zmiana dotyczy:
  - a) imię (imiona), nazwisko oraz nazwisko rodowe,
  - b) adres miejsca zameldowania na pobyt stały lub ostatni pobyt stały,
  - c) w przypadku braku miejsca zameldowania na pobyt, o którym mowa w lit. b, adres pobytu czasowego trwającego ponad 3 miesiące,

- d) numer Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności, zwany dalej „numerem PESEL”;
  - 2) imię i nazwisko, na jakie ma nastąpić zmiana;
  - 3) uzasadnienie.
2. Do wniosku o zmianę nazwiska dołącza się:
- 1) odpis zupełny aktu urodzenia;
  - 2) odpis zupełny aktu małżeństwa;
  - 3) odpisy zupełne aktów urodzenia małoletnich dzieci, jeżeli zmiana nazwiska rozciąga się na dzieci;
  - 4) inne dokumenty uzasadniające zmianę nazwiska.
3. Do wniosku o zmianę imienia dołącza się:
- 1) odpis zupełny aktu urodzenia;
  - 2) odpis zupełny aktu małżeństwa;
  - 3) inne dokumenty uzasadniające zmianę imienia.
4. Do wniosku nie dołącza się dokumentów wymienionych w ust. 2 pkt 1-3 oraz w ust. 3 pkt 1-2, jeżeli zostały sporządzone w urzędzie stanu cywilnego, w którym osoba ubiega się o zmianę nazwiska.
5. W przypadkach, o których mowa w art. 10 ust. 1 i 2, wnioskodawca przedstawia do wglądu dokument stwierdzający tożsamość.
6. Jeżeli dokument, o którym mowa w ust. 5, nie zawiera numeru PESEL, wnioskodawca przedstawia również powiadomienie o nadaniu numeru PESEL na podstawie przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1974 r. o ewidencji ludności i dowodach osobistych (Dz. U. z 2006 r. Nr 139, poz. 993, z późn. zm.²⁾).

Art. 12. 1. Decyzję o wyrażeniu zgody na zmianę imienia lub nazwiska bądź o odmowie wyrażenia zgody na zmianę imienia lub nazwiska wydaje kierownik urzędu stanu cywilnego lub jego zastępca właściwy ze względu na miejsce pobytu stałego wnioskodawcy, a w przypadku braku takiego miejsca – kierownik urzędu stanu cywilnego lub jego zastępca właściwy ze względu na ostatnie miejsce pobytu stałego wnioskodawcy.

2. Jeżeli nie można ustalić właściwości miejscowej w sposób wskazany w ust. 1, w sprawach określonych w ustawie rozstrzyga kierownik urzędu stanu cywilnego lub jego zastępca właściwy dla miasta stołecznego Warszawy.

Art. 13. 1. Organy, o których mowa w art. 12, o zmianie imienia lub nazwiska niezwłocznie informują:

- 1) kierownika urzędu stanu cywilnego właściwego ze względu na miejsce sporządzenia aktu urodzenia i małżeństwa wnioskodawcy, a także miejsce sporządzenia aktów urodzenia jego małoletnich dzieci, jeżeli zmiana nazwiska rozciąga się na dzieci, przekazując decyzję o zmianie imienia lub nazwiska;
- 2) organ gminy prowadzący ewidencję ludności właściwy ze względu na miejsce pobytu stałego wnioskodawcy i jego małoletnich dzieci, jeżeli zmiana nazwiska rozciąga się na dzieci; w przypadku braku miejsca pobytu stałego tych osób – organ gminy prowadzący ewidencję ludności właściwy ze względu na ich ostatnie miejsce pobytu stałego lub organ gminy prowadzący ewidencję ludności właściwy ze względu na miejsce pobytu czasowego trwającego ponad 3 miesiące, jeżeli wnioskodawca lub jego małoletnie dzieci są zameldowani wyłącznie na ten pobyt, przekazując zawiadomienie o zmianie imienia lub nazwiska;
- 3) ministra właściwego do spraw wewnętrznych, który prowadzi ewidencję ludności w formie zbioru danych

osobowych Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności (PESEL), jeżeli wnioskodawca lub jego małoletnie dzieci na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nigdy nie posiadali miejsca pobytu stałego oraz nie posiadają miejsca pobytu czasowego trwającego ponad 3 miesiące, przekazując zawiadomienie o zmianie imienia lub nazwiska;

- 4) organ, który wydał dowód osobisty wnioskodawcy i jego małoletnim dzieciom, jeżeli zmiana nazwiska rozciąga się na te dzieci, przekazując zawiadomienie o zmianie imienia lub nazwiska.

2. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2-4, zawiera:

- 1) dane, o których mowa w art. 11 ust. 1 pkt 1;
  - 2) imię (imiona) lub nazwisko (nazwiska), na jakie nastąpiła zmiana;
  - 3) nazwę organu, który wydał decyzję o zmianie imienia lub nazwiska;
  - 4) oznaczenie i datę wydania decyzji.
3. Decyzja i zawiadomienie, o których mowa w ust. 1 i 2, mogą być przekazywane przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej lub na informatycznych nośnikach danych, w formie dokumentów elektronicznych.

Art. 14. 1. Określone w ustawie zadania i kompetencje kierownika urzędu stanu cywilnego i jego zastępcy są zadaniami z zakresu administracji rządowej.

2. Wojewodowie sprawują nadzór nad realizacją zadań, o których mowa w art. 12 i art. 13 ust. 1, przez kierowników urzędów stanu cywilnego.

3. Wojewoda jest organem wyższego stopnia w sprawach prowadzonych na podstawie ustawy.

4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych sprawuje zwierzchni nadzór nad sprawami objętymi niniejszą ustawą.

Art. 15. W ustawie z dnia 10 kwietnia 1974 r. o ewidencji ludności i dowodach osobistych (Dz. U. z 2006 r. Nr 139, poz. 993, z późn. zm.³⁾) w art. 14:

1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dane dotyczące zmiany stanu cywilnego oraz innych zmian w aktach stanu cywilnego kierownik urzędu stanu cywilnego przekazuje niezwłocznie do organu gminy właściwego ze względu na miejsce pobytu stałego osoby, której dane dotyczą; w przypadku braku miejsca pobytu stałego osoby – do organu właściwego ze względu na ostatnie miejsce pobytu stałego lub czasowego trwającego ponad 3 miesiące oraz do organu, który wydał dowód osobisty.”;

2) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Do przekazywania danych dotyczących zmiany imienia lub nazwiska dokonanej na podstawie ustawy z dnia ..... o zmianie imienia i nazwiska stosuje się przepisy tej ustawy.”.

3) uchyla się ust. 3.

Art. 16. W ustawie z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2006 r. Nr 225, poz. 1635, z późn. zm.⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 w ust. 1 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) dokonanie czynności urzędowej i wydanie zaświadczenia w sprawach o zmianę imienia (imion) lub nazwiska osób, którym bezprawnie je zmieniono, a także zstępnych i małżonków tych osób;”;

2) w części I załącznika uchyla się ust. 6.

Art. 17. Traci moc ustawa z dnia 15 listopada 1956 r. o zmianie imion i nazwisk (Dz. U. z 2005 r. Nr 233, poz. 1992 i z 2007 r. Nr 21, poz. 125).

Art. 18. Ustawa wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia.

-
- 1) Niniejszą ustawą zmienia się ustawę z dnia 10 kwietnia 1974 r. o ewidencji ludności i dowodach osobistych oraz ustawę z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej.
  - 2) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 104, poz. 711, Nr 144, poz. 1043, z 2007 r. Nr 21, poz. 125 oraz z 2008 r. Nr 70, poz. 416.
  - 3) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 104, poz. 711, Nr 144, poz. 1043, z 2007 r. Nr 21, poz. 125 oraz z 2008 r. Nr 70, poz. 416.
  - 4) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 64, poz. 427, Nr 124, poz. 859, Nr 127, poz. 880 i Nr 128, poz. 883 oraz z 2008 r. Nr 44, poz. 262 i Nr 63, poz. 394.

UZASADNIENIE

I. Cele i zasadność nowelizacji

Potrzeba wydania nowej regulacji prawnej wynika z konieczności dostosowania tematyki zmiany imion i nazwisk do regulacji unijnych oraz konwencji Międzynarodowej Komisji Stanu Cywilnego, jak również do przepisów ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. – Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz ustawy z dnia 29 września 1986 r. – Prawo o aktach stanu cywilnego. Konieczne stało się także wykreślenie regulacji, które są nieaktualne, dodanie rozwiązań, których brak skutkuje różnorodnym sposobem postępowania oraz doprecyzowanie przepisów, które w praktyce budzą wątpliwości interpretacyjne.

Projektowana ustawa, pozostawiając bez zmian podstawowe zasady zmiany imion i nazwisk, wprowadziła kilka istotnych novum; proponowane w przedmiotowym projekcie zmiany polegają na:

- poszerzeniu katalogu osób uprawnionych do zmiany imienia lub nazwiska;
- zdefiniowaniu pojęć: „zmiana imienia” i „zmiana nazwiska”;
- dookreśleniu, jakiego rodzaju nazwiska podlegają zmianie;
- modyfikacji katalogu ważnych powodów uzasadniających zmianę imienia lub nazwiska;
- określeniu zasad wyrażenia zgody na zmianę imienia lub nazwiska małoletniego dziecka;
- doprecyzowaniu właściwości rzeczowej i miejscowej organów administracji publicznej oraz trybu postępowania w przedmiotowych sprawach;
- wykreśleniu regulacji dotyczących ustalenia pisowni imienia lub nazwiska.

II. Zakres podmiotowy

Katalog podmiotów uprawnionych do zmiany imienia lub nazwiska jest zamknięty. W świetle dotychczasowych przepisów z przedmiotowym wnioskiem może wystąpić jedynie obywatel polski oraz cudzoziemiec niemający obywatelstwa żadnego państwa, jeżeli ma w Rzeczypospolitej Polskiej miejsce zamieszkania. Przedstawiony projekt ustawy poszerza wskazany powyżej katalog uprawnionych podmiotów o cudzoziemców, którzy uzyskali w Rzeczypospolitej Polskiej status uchodźcy. Jednocześnie projekt zawęży okoliczności, w których uchodźca jest uprawniony do zmiany imienia lub nazwiska, do przypadków związanych z koniecznością ochrony jego prawa do życia, zdrowia, wolności i bezpieczeństwa osobistego.

Przyznanie wskazanej grupie cudzoziemców uprawnienia do zmiany imienia lub nazwiska wynika w pierwszej kolejności z ich specyficznej sytuacji faktycznej i prawnej. Zgodnie z art. 56 ust. 2 Konstytucji cudzoziemcowi, który w Rzeczypospolitej Polskiej poszukuje ochrony przed prześladowaniem, może być przyznany status uchodźcy, zgodnie z wiążącymi Rzeczypospolitą Polską umowami międzynarodowymi. Użyte w Konstytucji sformułowanie „ochrona” należy interpretować rozszerzająco, w związku z czym udzielana pomoc powinna być wszechstronna oraz dążyć do zabezpieczenia podstawowych praw i wolności. Z uwagi na doznane prześladowania szczególnie istotne jest zapewnienie uchodźcom poczucia bezpieczeństwa. Możliwość zmiany danych osobowych sprzyja temu poczuciu i tym samym wpływa pozytywnie na proces integracji uchodźców ze społeczeństwem polskim. Dodatkowo w odniesieniu do tej grupy cudzoziemców podkreślić należy, że ze względu na przyczyny dla których opuścili kraj pochodzenia, nie ma innego niż polski organu, do którego mogliby zgłosić się w swoich sprawach.

Argumentem pośrednio przemawiającym za przyznaniem uchodźcom prawa do zmiany imienia lub nazwiska jest również kształtowanie się nowej tendencji w dziedzinie szeroko rozumianej rejestracji stanu cywilnego, zgodnie z którą pozycja uchodźcy zrównana jest z pozycją apatrydy. Jej

przejawem jest między innymi poddana obecnie procesowi ratyfikacyjnemu Konwencja Nr 20 Międzynarodowej Komisji Stanu Cywilnego, która prawo do uzyskania zaświadczenia o możliwości zawarcia małżeństwa przyznaje również uchodźcom.

Jednocześnie, z uwagi na fakt, że do czasu uzyskania zgody na osiedlenie się, a w konsekwencji obywatelstwa polskiego, status uchodźcy jest statusem temporalnym i nie stanowi dowodu trwałej więzi z Rzeczpospolitą Polską, prawo do zmiany imienia lub nazwiska powinno mieć charakter wyjątkowy, podyktowany przede wszystkim względami humanitarnymi.

III. Definicje

Mając na uwadze występujące w praktyce wątpliwości interpretacyjne, projekt wprowadza definicje pojęć: „zmiana imienia” oraz „zmiana nazwiska”. Kierując się orzecznictwem sądów administracyjnych (np. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z 8 czerwca 2004 r., II SA/Kr 3199/00, ONSAiWSA 2005, nr 3, poz. 56), dookreślono, że zmiana imienia lub nazwiska nie oznacza wyłącznie przybrania innego imienia lub nazwiska, odmiennego od dotychczasowego, ale może ograniczyć się do zmiany na te same dane tylko użyte w innym rodzaju (żeńskim lub męskim) lub posiadające inną pisownię.

IV. Zakres przedmiotowy

Zgodnie z przedmiotowym projektem ustawy, zmianie podlega imię (imiona) lub nazwisko (nazwiska) wnioskodawcy. W projekcie doprecyzowano, jakiego rodzaju nazwiska podlegają zmianie, wskazując, że zmiana może dotyczyć zarówno nazwiska rodowego, jak również nazwiska noszonego aktualnie. Sformułowanie „nazwisko noszone aktualnie” kumuluje wszystkie przypadki nazwisk, jakie mogą być używane przez wnioskodawcę np.: nazwisko noszone po zawarciu małżeństwa, nazwisko noszone w wyniku powrotu do nazwiska noszonego przed zawarciem związku małżeńskiego (art. 59 kro), nazwisko noszone w wyniku administracyjnej zmiany.

W projekcie ustawy utrzymano obowiązującą aktualnie zasadę, zgodnie z którą po zmianie nazwisko (z zastrzeżeniem art. 4 ust. 1 pkt 3) nie może składać się z więcej niż dwóch członów oraz nie można mieć więcej niż dwóch imion. Przyjęte w projekcie ograniczenia są pochodną rozwiązań, jakie w przedmiotowym zakresie przyjęte zostały w kodeksie rodzinnym i opiekuńczym oraz w ustawie – Prawo o aktach stanu cywilnego. Wskazana zasada wynika przede wszystkim z funkcji, jaką w obrocie prawnym pełni imię i nazwisko, a mianowicie z funkcji identyfikacyjnej. Podwójne imię i nazwisko jest wystarczające dla określenia tożsamości osoby.

Zasadność utrzymania ograniczenia liczby posiadanych imion potwierdza również Rada Języka Polskiego, która w „Zaleceniach dla urzędników stanu cywilnego dotyczących nadawania imion dzieciom osób obywatelstwa polskiego i narodowości polskiej” (opublikowanych w „Komunikatach Komisji Kultury Języka Komitetu Językoznawstwa PAN” nr 1(4)/1996) stwierdziła: „Podtrzymuje się zakaz nadawania więcej niż dwóch imion pisanych osobno, bez łącznika, żeńskich dla dziewczynek i męskich dla chłopców”.

Istotną zmianą jest również wprowadzenie w miejsce art. 1 ust. 3 ustawy z dnia 15 listopada 1956 r. o zmianie imion i nazwisk – art. 7 ust. 2 projektu. Dotychczasowa redakcja przepisu skutkowałą powstaniem odmiennych opinii prawnych w zakresie możliwości jego zastosowania w odniesieniu do osób, które w związku z zawarciem małżeństwa pozostały przy swoim nazwisku rodowym. Zaproponowane brzmienie, które kładzie nacisk, nie jak dotychczas na fakt pozostawania w związku małżeńskim, lecz na nazwisko noszone po zawarciu małżeństwa, w kontekście brzmienia art. 25 § 1 i 2 kro, który stanowi, że jedną z form nazwiska, jakie małżonkowie mogą nosić po zawarciu małżeństwa, jest nazwisko dotychczasowe, w sposób jednoznaczny rozstrzyga wątpliwości i umożliwia jego zastosowanie również do tej grupy osób. Nowy zapis pozwala również na odejście od zasady, zgodnie z którą wniosek o zmianę nazwiska powodował automatyczną zmianę wszystkich nazwisk, jakie

przysługiwały stronie – a zatem zarówno nazwiska rodowego, jak również nazwiska noszonego po zawarciu małżeństwa – i jedynie wyraźne żądanie strony, aby zmiana nie rozciągała się na nazwisko rodowe, skutkowało rozpatrywaniem wniosku w ograniczonym zakresie. Kierując się założeniem, że zmiana nazwiska rodowego, które wskazuje na pochodzenie dziecka od określonych rodziców – w przypadku osób, które noszą nazwisko w związku z zawarciem małżeństwa – powinna stanowić wyjątek, a nie regułę, zaznaczono, że zmiana nazwiska noszonego po zawarciu małżeństwa rozciąga się na nazwisko rodowe wyłącznie na wyraźne żądanie strony.

V. Ważne powody

Zmiana imienia lub nazwiska następuje na wniosek strony uzasadniony ważnymi powodami. Nowy projekt ustawy utrzymuje zasadę, że katalog ważnych powodów jest katalogiem otwartym i ogranicza się jedynie do wymienienia kilku przykładów uzasadniających wnioski o zmianę imienia lub nazwiska. Porównując przykłady zawarte w dotychczasowej ustawie z powodami wymienionymi w niniejszym projekcie, należy wskazać, że wykreślono regulacje anachroniczne (np. fakt noszenia nazwiska o brzmieniu niepolskim) oraz dodano nowe istotne rozwiązanie – pragnienie dostosowania swojego nazwiska do nazwiska, jakie wnioskodawca nosi zgodnie z ustawodawstwem innego państwa, którego obywatelstwo również posiada. Wprowadzenie nowego przykładu podyktowane jest koniecznością dostosowania ustawodawstwa polskiego do regulacji unijnych. Zgodnie z wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich z dnia 2 października 2003 r. w sprawie C 148/02 „artykuły 12 WE i 17 Traktatu WE należy interpretować w taki sposób, że uniemożliwia on organom administracyjnym jednego państwa członkowskiego odmowę przyjęcia – w okolicznościach takich, jak w przypadku postępowania głównego – wniosku o zmianę nazwiska, złożonego w imieniu małoletnich dzieci zamieszkujących to państwo i posiadających podwójne obywatelstwo – tego państwa i innego państwa członkowskiego – jeżeli celem wniosku jest umożliwienie dzieciom noszenia nazwiska, do którego są uprawnione

zgodnie z przepisami i tradycją drugiego państwa członkowskiego”. Dążąc do pełnej zgodności ustawodawstwa krajowego z wyrokiem ETS uwzględniono przesłankę pragnienia dostosowania swojego nazwiska do nazwiska, jakie wnioskodawca nosi zgodnie z ustawodawstwem innego państwa, którego obywatelstwo również posiada – jako przykład ważnego powodu uzasadniającego wniosek o zmianę imienia lub nazwiska. Konsekwencją wprowadzenia powyższej regulacji było również wyłączenie wskazanego przypadku z ogólnej zasady, zgodnie z którą nazwisko może składać się najwyżej z dwóch członów.

W projekcie ustawy, w art. 4 ust. 1 pkt 2 wprowadzono jako powód bezprawną zmianę imienia lub nazwiska, bowiem na podstawie art. 5 zarządzenia Nr 72 Prezesa Rady Ministrów z dnia 7 kwietnia 1952 r. w sprawie pisowni nazwisk i imion w dowodach osobistych i tymczasowych zaświadczeniach tożsamości, dokonywano zmiany imienia lub nazwiska poprzez stosowanie pisowni polskiej tych danych, bez wniosku strony i jej zgody. Dodatkowo podkreślić należy również, że do przedmiotowego pojęcia odwołuje się również art. 2 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej, który stanowi, że opłacie skarbowej nie podlega dokonanie czynności urzędowej i wydanie zaświadczenia w sprawach o zmianę nazwiska lub imienia osób, którym bezprawnie je zmieniono.

VI. Zmiana imienia i nazwiska małoletniego dziecka

W odniesieniu do regulacji dotyczących zmiany imienia lub nazwiska małoletniego dziecka, projekt ustawy wprowadził dwie istotne zmiany. Pierwszą z nich jest zastosowanie zasady, zgodnie z którą administracyjna zmiana nazwiska obojga rodziców rozciąga się na ich małoletnie dzieci, również w odniesieniu do dzieci, które zrodzą się z tego małżeństwa w przyszłości; druga natomiast dotyczy sposobu wyrażenia zgody, jakiej na zmianę danych małoletniego udzielają wymienione w ustawie podmioty.

Wprowadzona w art. 8 ust. 1 przedmiotowego projektu modyfikacja, zgodnie z którą zmiana nazwiska obojga rodziców rozciąga się również na

dzieci, które zrodzą się z tego małżeństwa, pozwoli nie tylko na pełniejszą realizację wprowadzonej przez kodeks rodzinny i opiekuńczy zasady wskazującej, że nazwiska rodziców i ich dzieci powinny być tożsame, ale również będzie stanowiła podstawę do dokonania przez kierowników urzędów stanu cywilnego odpowiednich wzmianek dodatkowych w akcie małżeństwa rodziców. W obecnym stanie prawnym sporządzenie aktu urodzenia dziecka, w którym nazwisko dziecka będzie tożsame z aktualnie noszonym nazwiskiem rodziców, wymaga dwuetapowego postępowania: po pierwsze istnieje konieczność sporządzenia aktu urodzenia dziecka z uwzględnieniem nazwiska, jakie wynika z oświadczenia złożonego przez rodziców, zgodnie z art. 88 § 1 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, po drugie niezbędne jest przeprowadzenie kolejnego postępowania o zmianę nazwiska dziecka. Zaproponowana zmiana będzie stanowiła podstawę prawną do naniesienia odpowiednich wzmianek w akcie małżeństwa, czego konsekwencją będzie możliwość sporządzenia aktu urodzenia zawierającego od razu zmienianą formę nazwiska dla nowo narodzonego dziecka, którego oboje rodzice uprzednio zmienili nazwisko w postępowaniu administracyjnym.

Kierując się przekonaniem, że zakres konsekwencji wynikających ze zmiany imienia lub nazwiska nakłada na właściwy w sprawie organ administracji publicznej obowiązek sprawdzenia tożsamości osób uczestniczących w postępowaniu, dookreślono, że zgoda, jakiej na zmianę imienia lub nazwiska małoletniego udzielają wymienione w ustawie podmioty, powinna zostać wyrażona osobiście lub złożona w formie pisemnej z podpisem notarialnie poświadczonym.

Przedmiotowy projekt utrzymuje zasadę, zgodnie z którą konieczne jest uzyskanie zgody małoletniego dziecka na zmianę jego nazwiska, jednakże obniża granicę wieku, od której wyrażenie zgody jest obligatoryjne, z 14 lat do 13 lat. Obniżenie granicy wieku jest przejawem dążenia do dostosowania nowych rozwiązań do przepisów kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, który dla analogicznych czynności przewiduje granicę trzy-nastego roku życia. Osiągnięcie wieku 13 lat to również – zgodnie

z kodeksem cywilnym – moment uzyskania ograniczonej zdolności do czynności prawnych, która umożliwi dziecku podejmowanie w określonym zakresie pierwszych samodzielnych decyzji.

VII. Właściwość organów

Projekt ustawy, utrzymując obowiązującą aktualnie regulację, zgodnie z którą sprawy zmiany imienia i nazwiska należą do kompetencji kierownika urzędu stanu cywilnego właściwego ze względu na miejsce pobytu stałego wnioskodawcy, doprecyzowuje właściwość miejscową organu. Wprowadzenie – przyjętej również w ustawie – Prawo o aktach stanu cywilnego – właściwości kierownika urzędu stanu cywilnego miasta stołecznego Warszawy umożliwi złożenie wniosku o zmianę nazwiska tym wszystkim osobom, które przebywając na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, nie mają stałego meldunku.

Jednocześnie projekt poszerza właściwość rzeczową w sprawach zmiany imienia lub nazwiska, przyznając kompetencje w tym zakresie również zastępcy kierownika urzędu stanu cywilnego. Proponowana zmiana pozostaje w zgodzie z regulacjami ustawy – Prawo o aktach stanu cywilnego, które wskazują, że czynności z zakresu rejestracji stanu cywilnego dokonuje kierownik urzędu stanu cywilnego lub jego zastępca.

VIII. Tryb postępowania

Nową regulacją, która została zawarta w projekcie ustawy, jest wskazanie sposobu składania wniosku o zmianę imienia lub nazwiska. W art. 10 ust. 1 przedmiotowego projektu wprowadzono generalną zasadę, zgodnie z którą złożenie wniosku o zmianę nazwiska następuje osobiście. Zastrzeżenie konieczności osobistego składania przedmiotowych wniosków wynika z faktu, że ze względu na daleko idące faktyczne i prawne konsekwencje, jakie wiążą się ze zmianą imienia i nazwiska, organ prowadzący sprawę musi mieć zapewnioną możliwość bezpośredniego potwierdzenia tożsamości wnioskodawcy.

Uwzględniając przede wszystkim specyfikę sytuacji osób zamieszkałych poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, od przedstawionej powyżej zasady wprowadzono dwa wyjątki. Po pierwsze przewidziano możliwość złożenia przedmiotowego wniosku za pośrednictwem polskiego konsula, po drugie dopuszczono prawo do korespondencyjnego złożenia wniosku, z jednoczesnym zastrzeżeniem wymogu dochowania formy pisemnej z podpisem notarialnie poświadczonym. Obowiązek spełnienia dodatkowego warunku wynika ze wspomnianej powyżej konieczności prawidłowego ustalenia tożsamości wnioskodawcy.

Prawidłowość ustalenia tożsamości wnioskodawcy zapewnia również art. 11 ust. 5 i 6, który stanowi o obowiązku przedstawienia do wglądu dokumentu tożsamości oraz powiadomienia o nadaniu numeru PESEL, jeżeli dokument tożsamości nie zawiera tej informacji.

W celu zalegalizowania powszechnie przyjętej i w pełni uzasadnionej praktyki żądania dołączenia do wniosku o zmianę nazwiska odpisu zupełnego aktu stanu cywilnego, wprowadzono do projektu ustawy zapis, który wymienia rodzaje dokumentów, jakie przedkłada się organowi właściwemu w sprawie. Odpis zupełny aktu stanu cywilnego daje najpełniejsze informacje na temat aktualnie noszonego nazwiska, jak również wszelkich dotychczas dokonywanych zmian, a zatem na jego podstawie kierownik urzędu stanu cywilnego może we właściwy sposób ocenić i zweryfikować żądanie strony.

Regulując tryb postępowania w sprawach zmiany imienia lub nazwiska, dokonano również zmian w przepisach, które nakładały na właściwego w sprawie kierownika urzędu stanu cywilnego obowiązek informowania o dokonanej zmianie. Wskazane zmiany polegają na zawężeniu katalogu informowanych podmiotów, z uwagi na posiadaną przez nie możliwość bezpośredniego dostępu do zbioru PESEL, jak również na zmianie formy przekazywania informacji.

Jednym z podstawowych założeń, którego realizację zapewnia przedmiotowa ustawa, jest stworzenie spójnego systemu informowania, dzięki któremu każdy fakt administracyjnej zmiany imienia lub nazwiska zostanie

w konsekwencji odnotowany w Powszechnym Elektronicznym Systemie Ewidencji Ludności (PESEL). Umieszczenie adnotacji o zmianie danych w bazie PESEL doprowadzi nie tylko do tego, że przedmiotowa informacja stanie się powszechna i wszystkie zainteresowane organy państwowe będą miały do niej bezpośredni lub pośredni dostęp, ale również skutecznie uniemożliwi funkcjonowanie pod dwoma nazwiskami: dotychczasowym i zmienionym (co byłoby możliwe, gdyby informacja o zmianie została zapisana jedynie w aktach stanu cywilnego).

Proces przekazywania informacji o zmianie imienia lub nazwiska reguluje art. 13 projektu. Zgodnie z przywołanym przepisem, kierownik urzędu stanu cywilnego o fakcie zmiany imienia lub nazwiska informuje jedynie trzy grupy podmiotów, a mianowicie kierowników urzędów stanu cywilnego (właściwych ze względu na miejsce sporządzenia aktu urodzenia i małżeństwa wnioskodawcy, a także miejsce sporządzenia aktów urodzeń jego małoletnich dzieci, jeżeli zmiana rozciąga się na dzieci), właściwe organy gminy prowadzące ewidencję ludności lub ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz organ, który wydał dowód osobisty. Określając właściwość organów gminy, jak również przewidując obowiązek informowania ministra właściwego do spraw wewnętrznych (w sytuacji gdy wnioskodawca lub jego małoletnie dzieci na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nigdy nie posiadały miejsca pobytu stałego oraz nie posiadają miejsca pobytu czasowego trwającego ponad 3 miesiące) dążono do zapewnienia pewnej szczelności procesu przekazywania informacji.

Wprowadzenie obowiązku informowania organu, który wydał dowód osobisty, wynika z konieczności zapewnienia spójności rozwiązań zawartych w przedmiotowym projekcie oraz w projekcie ustawy o zmianie ustawy o ewidencji ludności i dowodach osobistych oraz niektórych innych ustaw. Wskazany dokument zakłada, że każda zmiana danych osobowych zamieszczanych w dowodzie osobistym nakłada obowiązek jego wymiany, a niedopełnienie tej powinności skutkuje unieważnieniem dowodu osobistego. Uwzględniając, że nałożenie na organ dodatkowego obowiązku unieważniania dowodu osobistego musi zostać poparte wyposażeniem go

w odpowiednie instrumenty do jego realizacji, w projekcie wskazano sposób przekazywania koniecznych danych z zakresu zmiany imienia lub nazwiska. Jednocześnie mając na uwadze fakt, że wszystkie przepisy regulujące obowiązki kierownika urzędu stanu cywilnego związane ze zmianą imienia lub nazwiska powinny zostać ujęte w jednym akcie prawa, dokonano zmiany ustawy z dnia 10 kwietnia 1974 r. o ewidencji ludności i dowodach osobistych poprzez wykreślenie zapisów odnoszących się do przedmiotowego zagadnienia i wskazanie, że jest ono regulowane w ustawie o zmianie imienia i nazwiska.

Z uwagi na fakt, że w myśl ustawy z dnia 10 kwietnia 1974 r. o ewidencji ludności i dowodach osobistych wszystkie informowane do tej pory organy (właściwy urząd skarbowy, organ Policji, Wojskowa Komenda Uzupełnień, Krajowy Rejestr Karny) są uprawnione do bezpośredniego dostępu do bazy PESEL, gdzie jak wskazano powyżej każdy przypadek zmiany imienia i nazwiska jest ujawniany, ich dodatkowe informowanie przestaje być konieczne. Dodatkowo podkreślić należy, że dotychczasowe zapisy ustawy zobowiązują do zawiadamiania wymienionych podmiotów o wszystkich dokonanych zmianach, co w konsekwencji powoduje, że niektóre z wymienionych organów, jak np. Wojskowa Komenda Uzupełnień, otrzymują zawiadomienia o zmianach dotyczących osób, które nie pozostają w kręgu ich właściwości rzeczowej.

Uwzględniając, że zgodnie z ustawą – Prawo o aktach stanu cywilnego, podstawę do dokonania wzmianki dodatkowej stanowią przede wszystkim prawomocne orzeczenia sądów, ostateczne decyzje oraz odpisy z aktów stanu cywilnego, zmieniono formę informowania kierowników urzędów stanu cywilnego – z zawiadomienia na decyzję. Formę zawiadomienia pozostawiono natomiast jako właściwą do informowania organów gminy prowadzących ewidencję ludności, jednocześnie zaznaczając, jaki rodzaj danych przedmiotowe zawiadomienie powinno zawierać. Dodatkowo, mając na uwadze postępujący proces informatyzacji administracji publicznej, przewidziano możliwość przekazywania zawiadomienia drogą elektroniczną.

IX. Ustalenie pisowni imienia lub nazwiska

Instytucja ustalenia nazwiska została wprowadzona do ustawodawstwa krajowego dekretem z dnia 10 listopada 1945 r. o zmianie i ustalaniu imion i nazwisk (Dz. U. Nr 56, poz. 310, z późn. zm.). Ratio legis jej ustanowienia stanowiła specyfika okresu powojennego, kiedy przede wszystkim na skutek zniszczenia dokumentów tożsamości i aktów stanu cywilnego zachodziły wątpliwości co do poprawnego brzmienia lub pisowni nazwiska. Mając na uwadze fakt, że dalsze utrzymywanie regulacji o znaczeniu historycznym, przy jednoczesnym uwzględnieniu, iż obecnie wywołuje ona wątpliwości interpretacyjne, gdyż jej zakres przedmiotowy jest w istocie bardzo zbliżony do zakresu zmiany imienia i nazwiska, bądź sprostowania błędnego zapisu w aktach stanu cywilnego, jest bezzasadne, instytucja ustalenia pisowni imienia lub nazwiska została pominięta w projekcie nowego aktu prawnego.

Konsekwencją wykreślenia regulacji dotyczących ustalenia pisowni imienia lub nazwiska jest konieczność zmiany wszystkich przepisów odnoszących się do przedmiotowej instytucji. Tym samym odpowiednich zmian dokonano w przepisach ustawy o opłacie skarbowej (art. 2 ust. 1 pkt 6 oraz ust. 6 części I załącznika), które określały zwolnienia oraz wysokość opłaty skarbowej pobieranej od ustalenia pisowni imienia lub nazwiska.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Skutki wprowadzenia ustawy

1) Niniejszy projekt ustawy oddziałuje na następujące podmioty:

- właściwe organy administracji publicznej (kierowników urzędów stanu cywilnego, wojewodów, konsulów, ministra właściwego do spraw wewnętrznych);
- osoby występujące o zmianę imienia i nazwiska.

2) Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wpływ na budżety jednostek samorządu terytorialnego wywrze likwidacja instytucji ustalenia pisowni imienia i nazwiska. Zgodnie z ust. 6 części I załącznika do ustawy o opłacie skarbowej, ustalenie pisowni imienia i nazwiska podlega opłacie skarbowej w wysokości 22 zł. Obliczając obciążenie budżetów jednostek samorządu terytorialnego, oparto się na szacunkowych danych z wybranych urzędów stanu cywilnego. Uwzględniając, że w 2007 r. w średnim urzędzie stanu cywilnego wydano 5 decyzji w sprawie ustalenia pisowni imienia lub nazwiska, przy łącznej liczbie 2273 urzędów stanu cywilnego, obliczono, że roczny wpływ z tytułu opłaty skarbowej od przedmiotowych decyzji wynosi około 250.000 zł.

Jednocześnie zaznaczyć należy, że obliczona powyżej suma pieniężna nie będzie stanowiła obciążenia dla budżetu jednostek samorządu terytorialnego, gdyż w miejsce wydawanych aktualnie decyzji w sprawie ustalenia pisowni imienia lub nazwiska, przy tożsamym stanie faktycznym, wydawane będą decyzje o zmianie imienia i nazwiska lub o sprostowaniu aktu stanu cywilnego. Zgodnie z ust. 4 i 7 części I załącznika do ustawy o opłacie skarbowej decyzja o zmianie nazwiska i imienia podlega opłacie skarbowej w wysokości 37 zł, natomiast decyzja w sprawie sprostowania aktu stanu cywilnego – opłacie w wysokości 39 zł.

Tym samym likwidacja instytucji ustalenia pisowni imienia i nazwiska wywrze pozytywny wpływ na budżety jednostek samorządu terytorialnego. Przy tej samej ilości wniosków (5 w średnim urzędzie stanu cywilnego) wpływ z tytułu opłaty skarbowej będzie wynosił odpowiednio około 420.000 zł przy decyzji o zmianie nazwiska i imienia oraz 440.000 zł przy decyzji w sprawie sprostowania aktu stanu cywilnego.

3) Wpływ regulacji na rynek pracy

Wejście w życie ustawy nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

4) Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczości, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wejście w życie ustawy nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki.

5) Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów

Wejście w życie ustawy nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionów.

2. Wstępna opinia o zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej

Projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

3. Konsultacje społeczne

W ramach konsultacji społecznych, projekt został przekazany Wojewodom, Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego, Stowarzyszeniu Urzędników Stanu Cywilnego oraz Radzie Języka Polskiego przy Polskiej Akademii Nauk. Projekt został również zamieszczony na stronach internetowych Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, co umożliwiło innym zainteresowanym podmiotom, w szczególności tym, o którym mowa w przepisach ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414), zapoznanie się z jego treścią i zgłoszenie ewentualnych uwag projektodawcy.

Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego pozytywnie zaopiniowała projekt.

W ramach konsultacji społecznych uwagi zgłosili:

- Stowarzyszenie Urzędników Stanu Cywilnego RP;
- Wojewoda Lubelski;
- Wojewoda Świętokrzyski;
- Wojewoda Podlaski;
- Wojewoda Łódzki;
- Wojewoda Małopolski.

Po analizie zgłoszonych uwag, uwzględniono następujące postulaty:

- pominięcie w tytule projektu przymiotnika „administracyjna”;
- zastąpienie pojęcia „miejsce zamieszkania” pojęciem „miejsce pobytu”;
- dookreślenie zakresu przedmiotowego ustawy poprzez wskazanie, jakie nazwiska podlegają zmianie;
- doprecyzowanie, że za zmianę nazwiska uważa się również zmianę formy i pisowni nazwisk;
- przyznanie kompetencji do wydawania decyzji w sprawie zmiany imienia lub nazwiska zastępcy kierownika urzędu stanu cywilnego;
- doprecyzowanie katalogu dokumentów składanych do wniosku o zmianę imienia lub nazwiska;
- uwagi natury technicznej.

Nieuwzględnione pozostały następujące uwagi:

- wprowadzenie większej liberalizacji dotychczasowych przepisów poprzez rezygnację z wymogu „ważnych względów” – utrzymanie konieczności wykazania ważnych powodów wynika przede wszystkim z podstawowych funkcji, jakie pełni nazwisko. Nazwisko określa między innymi pochodzenie człowieka, jego przynależność do określonej rodziny, jak również umożliwia jego społeczną identyfikację. Dla właściwej realizacji wskazanych funkcji niezbędne staje się zapewnienie jego stabilności, którą zrealizować można przede wszystkim poprzez przeciwdziałanie zmianom

nieprzemyślanym lub częstym. Jednocześnie zaznaczyć należy, że wymóg „ważnych powodów” nie stanowi wyrazu nadmiernej restrykcji, gdyż projektodawca nie wprowadza zamkniętego katalogu okoliczności umożliwiających zmianę nazwiska, lecz daje stronie prawo do przedstawienia subiektywnych racji;

- wykreślenie jako przykładu „ważnych powodów” – zmiany „na imię lub nazwisko noszone zgodnie z przepisami prawa państwa, którego obywatelstwo również się posiada” – wprowadzenie dodatkowej przesłanki uzasadniającej zmianę imienia lub nazwiska znajduje uzasadnienie w nowej sytuacji społecznej, w której po wstąpieniu Polski do Unii Europejskiej znaleźli się obywatele polscy. Sytuacja ta jest konsekwencją nasilonych ruchów migracyjnych, w efekcie których następuje trwałe lub czasowe przenoszenie ośrodków życiowych poza granice Polski oraz związana z tym możliwość korzystania przez obywateli polskich z innych niż krajowe unormowań prawnych. Wprowadzenie nowego przykładu podyktowane jest również koniecznością dostosowania ustawodawstwa polskiego do regulacji unijnych;
- ograniczenie wprowadzonej restrykcji przy zmianie na nazwisko historyczne poprzez przywrócenie zapisu „lub jest powszechnie znany pod tym nazwiskiem” – ograniczenie możliwości używania nazwisk historycznych oraz wstawionych w dziedzinie kultury, nauki, działalności politycznej, społecznej albo wojskowej wynika z konieczności wzmożenia ich ochrony;
- dopuszczenie możliwości złożenia wniosku o zmianę imienia lub nazwiska przez pełnomocnika – wyłączenie pełnomocnictwa przy składaniu przedmiotowych wniosków wynika z faktu, że ze względu na daleko idące faktyczne i prawne konsekwencje, jakie wiążą się ze zmianą imienia i nazwiska, organ prowadzący sprawę musi mieć zapewnioną możliwość bezpośredniego potwierdzenia tożsamości wnioskodawcy;
- ograniczenie zakresu organów informowanych o zmianie imienia lub nazwiska poprzez usunięcie obowiązku przesyłania decyzji o zmianie

nazwiska noszonego po zawarciu małżeństwa do kierownika USC właściwego ze względu na miejsce sporządzenia aktu urodzenia wnioskodawcy – zasadność przekazania przedmiotowej danej wynika z konieczności zapewnienia spójności danych, jakie są gromadzone w urzędach stanu cywilnego. Decyzja o zmianie nazwiska noszonego po zawarciu małżeństwa zostanie włączona do akt zbiorowych do aktu urodzenia, co w razie wątpliwości pozwoli na potwierdzenie tożsamości wnioskodawcy;

- rozważenie możliwości rezygnacji z wymogu podpisu notarialnie poświadczonego przy składaniu wniosku o zmianę imienia lub nazwiska, który ogranicza prawa niektórych wnioskodawców np. osób przebywających w zakładach karnych – możliwość korespondencyjnego złożenia wniosku z podpisem poświadczonym przez notariusza stanowi wyjątek od ogólnej zasady osobistego składania wniosku. Jej wprowadzenie wynika z konieczności ustalenia przez kierownika USC tożsamości wnioskodawcy w sposób niebudzący wątpliwości. Wskazany poziom pewności może zostać osiągnięty jedynie przez bezpośredni kontakt, a w razie braku jego możliwości – poświadczenie podpisu przez notariusza. Tym samym względy bezpieczeństwa wyłączają możliwość rezygnacji z powyższych wymogów.

Projekt został opublikowany na stronach internetowych Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414). Żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania pracami nad tym projektem w trybie przepisów przywołanej ustawy.

URZĄD

KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ

SEKRETARZ

KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ

SEKRETARZ STANU

Mikołaj Dowgielewicz

Min.MD/1440 /08/DP/as

Warszawa, dnia 27 czerwca 2008r.

Pan
Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej *projektu ustawy o zmianie imienia i nazwiska*, wyrażona na podstawie art. 9 pkt 3 w związku z art. 2 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 2a ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494, z późn. zm.) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej Mikołaja Dowgielewicza

Szanowny Panie Ministrze,

W związku z przedłożonym projektem ustawy (pismo nr RM-10-102-08) pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Projektowana regulacja jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Grzegorz Schetyna

Wiceprezes Rady Ministrów

Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji

2008-06-27

2008-06-27